

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6036/2551

นายจรูญ ทิตาทรหรือทองถาวรโจทก์ กรมการศาสนา โจทก์ร่วม องค์การบริหารส่วนตำบลบางรักพัฒนา จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 549

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยสร้างถนนพิพาทบนที่ดินตามฟ้องขึ้นมาก่อนที่โจทก์จะเช่าที่ดินนั้นจากโจทก์ร่วมการกระทำ
ของจำเลยจึงไม่เป็นละเมิดต่อโจทก์ แต่เป็นการรอนสิทธิของโจทก์ที่โจทก์มีต่อโจทก์ร่วมตาม
สัญญาเช่า โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดตามฟ้องจากจำเลย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้อง ขอให้บังคับจำเลยรื้อถอนหรือทำลายถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด
ความกว้างประมาณ 6 เมตร ยาวประมาณ 26 เมตร ออกจากที่ดินโฉนดเลขที่ 75515 ดังกล่าว ด้วย
ค่าใช้จ่ายของจำเลย หากจำเลยขัดขึ้นให้โจทก์ดำเนินการโดยจำเลยออกค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น และให้
จำเลยชำระค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นเงิน 2,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี
ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และให้จำเลยชำระ
ค่าเสียหายให้แก่โจทก์เดือนละ 50,000 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะรื้อถอนถนน
คอนกรีตเสริมเหล็กออกจากที่ดินโฉนดเลขที่ 75515 ซึ่งเป็นสิทธิการเช่าของโจทก์และทำให้อยู่ใน
สภาพเดิม จำเลยให้การและแก้ไขคำให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณา โจทก์ยื่นคำร้องขอให้
เรียกกรมการศาสนาเข้ามาเป็นโจทก์ร่วม ศาลชั้นต้นอนุญาต โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้ศาล
พิพากษาให้จำเลยรื้อถอนหรือทำลายถนนคอนกรีตเสริมเหล็กออกจากที่ดินดังกล่าวตามฟ้องโจทก์
ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยรื้อถอนถนนพิพาทออกไปจากที่ดินโฉนดเลขที่ 75515 ตำบลบาง
รักใหญ่ (บางแพรก) อำเภอบางบัวทองจังหวัดนนทบุรี และทำให้ที่ดินดังกล่าวกลับคืนสู่สภาพเดิม
ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1
พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาต้อง
วินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์คงมีเพียงประเด็นเดียวว่า จำเลยจะต้องชำระค่าเสียหายแก่โจทก์หรือไม่
เพียงใด ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า โจทก์ได้เช่าที่ดินตามฟ้องจากโจทก์ร่วม เมื่อวันที่ 14
มกราคม 2536 มีกำหนด 30 ปี โจทก์อ้างว่าจำเลยทำถนนพิพาทเข้ามาในที่ดินที่โจทก์เช่าจาก
โจทก์ร่วมเมื่อปี 2538 ส่วนจำเลยอ้างว่าถนนพิพาททำเมื่อปี 2530 พยานโจทก์มีตัวโจทก์เบิกความ
ว่า ถนนพิพาทเพิ่งมีเมื่อปี 2538 นายกิจจา รัชราชการตำแหน่งนายช่างสำรวจ 6 กรมการศาสนา
เบิกความว่า ที่ดินที่โจทก์เช่าจากโจทก์ร่วมก่อนมีการพัฒนามีสะพานไม้พาดจากถนนลูกรังที่เชื่อม
มาจากถนนรัตนานิเบศร์เพื่อไปยังกองดินกลางที่พิพาท ซึ่งมีศาลพระภูมิตั้งอยู่ นอกจากนั้นแล้วใน
ที่พิพาทไม่มีถนน แต่เมื่อมีการรังวัดในปี 2539 ปรากฏว่าถนนดังกล่าวเปลี่ยนเป็นถนนคอนกรีต
กว้างประมาณ 6-8 เมตร ยาวประมาณ 60 เมตร นายมนตรี ชำราชการกรมการศาสนาเบิกความว่า
พยานออกไปตรวจที่ดินตามฟ้องเมื่อประมาณปี 2535 ไม่มีถนน ต่อมาประมาณปี 2538 เจ้าหน้าที่
ของโจทก์ร่วมไปตรวจสอบพบว่ามีถนนคอนกรีตในที่พิพาทเป็นการผิดวัตถุประสงค์ตามสัญญาเช่า
จึงมีหนังสือแจ้งให้โจทก์ทราบ ส่วนพยานจำเลยมีนายดำรงซึ่งเคยเป็นกรรมการบริหารของจำเลย
เบิกความว่า ถนนพิพาทก่อสร้างและปรับปรุงโดยสภาตำบลบางรักใหญ่ เมื่อประมาณปี 2530

พยานเป็นคณะกรรมการทำทางและเป็นคนขับรถแทรกเตอร์ในการก่อสร้างด้วย พยานถูกนางบุญรอด เจ้าของที่ดินบริเวณนั้น แจ้งความดำเนินคดี และจำเลยยังมีนายณรงค์ เบิกความว่าพยานเป็นผู้แจ้งความตามบันทึกประจำวัน เนื่องจากที่ดินของมารดาพยานถูกบุกรุก และจำเลยมีนายชัยวัฒน์ ซึ่งพักอาศัยอยู่ในที่ดินติดกับที่ดินพิพาทเบิกความว่า ถนนพิพาทสร้างเมื่อปี 2530 โดยกำนันจันทร์ เป็นผู้สร้าง และยังมีพระครูอุดม เจ้าอาวาสวัดบางแพรก เบิกความว่า พยานจำพรรษาที่วัดบางแพรกตั้งแต่ปี 2509 ต่อมาปี 2510 ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดบางแพรก พยานลงลายมือชื่อไว้ในสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี เหตุที่พยานลงชื่อในบันทึกประจำวันดังกล่าวเนื่องจากมีกรณีพิพาทเกี่ยวกับการทำถนนเข้าวัดบางแพรกโดยนางบุญรอด และนายณรงค์บุตรชายของนางบุญรอด แจ้งความว่าการทำถนนดังกล่าวรุกล้ำเข้ามาในที่ดินของนางบุญรอด และนายณรงค์ ถนนดังกล่าวผ่านวัดโคกตาพุฒด้วย ถนนเส้นดังกล่าวเริ่มดำเนินการก่อสร้างตั้งแต่ประมาณปี 2530 ผู้ดำเนินการคือกำนันจันทร์ ตามทางนำสืบของโจทก์และจำเลยดังกล่าว เห็นว่า พยานโจทก์มิได้อาศัยอยู่ใกล้ถนนที่พิพาท ทั้งนายกิจจา ยังเบิกความว่า ก่อนมีการพัฒนาที่ดินที่โจทก์เช่าจากโจทก์ร่วมมีสะพานไม้พาดจากถนนลูกรังเชื่อมมาจากถนนรัตนธิเบศร์เพื่อไปยังกองดินกลางที่พิพาท เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับพยานจำเลยคือนายตำรวจ ซึ่งยืนยันว่าเป็นผู้ขับรถแทรกเตอร์สร้างทางพิพาทด้วยตนเองเมื่อปี 2530 นายณรงค์ ซึ่งไปแจ้งความว่าที่ดินของมารดาพยานถูกบุกรุกในการสร้างทางผ่านที่ดินวัดโคกตาพุฒเมื่อปี 2530 นายชัยวัฒน์ ซึ่งมีที่ดินติดกับที่พิพาทเบิกความว่า ถนนพิพาทสร้างเมื่อปี 2530 และพระครูอุดม เจ้าอาวาสวัดบางแพรก ซึ่งเบิกความว่า ถนนพิพาทสร้างเมื่อปี 2530 พยานไปที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอบางบัวทองและลงชื่อในรายงานประจำวัน คดีเนื่องจากมีกรณีพิพาทเกี่ยวกับการทำถนนพิพาท ซึ่งก่อสร้างประมาณปี 2530 จากคำเบิกความของพยานจำเลยดังกล่าว เมื่อพิจารณาประกอบกับรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีซึ่งลงวันที่ 17 และ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2530 แล้วมีหลักฐานเชื่อได้ว่าถนนพิพาทสร้างเมื่อปี 2530 จึงมีมาก่อนที่โจทก์จะเช่าที่ดินตามฟ้องจากโจทก์ร่วมเมื่อปี 2536 การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นละเมิดต่อโจทก์ แต่เป็นการรอนสิทธิของโจทก์ที่โจทก์มีต่อโจทก์ร่วมตามสัญญาเช่า โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดตามฟ้องจากจำเลยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 549 ประกอบด้วยมาตรา 477 ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาชอบแล้ว ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

องค์คณะ

วิชา มั่นสกุล · เกษม วีรวงศ์ · อร่าม แยมสอาด

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6036/2551>